

Taart eten zonder de vijand

Nu meer vrouwen werken, groeit ook het aantal vrouwennetwerken

► Vrouwen netwerken anders dan mannen: met taart en een wijntje.

► Een vrouwennetwerkvond kan ook gaan over wie er nog een leuke man kent.

Door **KARIN QUINT**

AMSTERDAM. De wijntjes zijn ingeschonken, de taarten staan klaar. Bij de vrouwennetwerkvond Bites & Business in The Playing Circle in Amsterdam is de ruimte gevuld met vrouwelijk geklets. De enige man is de jongen van de bediening.

Zoals het er op vrouwennetwerkvonden aan toe gaat, zo gaat het niet als er mannen bij zijn, zegt Femke Meijer. Ze is oprichter van uitgeverij Totemboek en bezoekt Bites & Business voor het eerst. „Met mannen op

► Tien jaar geleden waren het nog huilnetwerken ◀

Netwerkexpert Jos van Hezewijk

een netwerkbijeenkomst is het altijd hetzelfde verhaal”, zegt ze. „Het gaat altijd over hoe groot hun auto is, hoe belangrijk hun baan is en welke interessante mensen ze kennen.”

Bites & Business is één van de paar honderd vrouwennetwerken in Nederland. Volgens netwerkexpert Jos van Hezewijk neemt het aantal netwerkgroepen voor vrouwen toe. „Mannen zijn altijd hoger op gekomen door te netwerken met andere mannen. Nu de kansen voor vrouwen op de arbeidsmarkt groter zijn geworden, slaan ook zij de handen ineen”, verklaart Van Hezewijk. De aard van de vrouwennetwerken is daarmee ook veranderd. „Een jaar of tien geleden waren het vaak huilnetwerken, met

De vrouwen schrijven vragen op briefjes en bedenken oplossingen voor elkaar. Foto Roger Cremers

vrouwen die klaagden dat ze niet aan de bak kwamen. Nu is het een goede manier om je positie te verbeteren.” Van Hezewijk vindt het slim om je als vrouw bij een vrouwennetwerk aan te sluiten, maar denkt dat het bezoeken

van gemengde netwerkbijeenkomsten zeker zo nuttig is. „Je moet toch ook weten wat de vijand doet.”

Op de avonden van Bites & Business zijn mannen niet welkom. Of het niet vreemd is om op een netwer-

avond een deel van de bevolking buiten beschouwing te laten? Organisator Marijke Krabbenbos van de idea Company vindt van niet. „Ik geloof absoluut dat mannen en vrouwen op een andere manier met elkaar com-

municeren. Wanneer ik op gewone netwerkvonden kom, zie ik dat vrouwen elkaar automatisch opzoeken. Je kletst informeler met elkaar, er is sneller een gevoel van bonding. Vrouwen stellen zich ook kwetsbaarder op, terwijl mannen het vaak mooier willen maken dan het is.”

De twintig vrouwen die de avonden van Bites & Business bezoeken, doen dat om verschillende redenen. Linda Overgoor werkt als industrieel ontwerper in een echte mannenwereld. Een avond met vrouwen praten over werk en andere dingen is voor haar een uitje. Martine Naber, Global HR Adviser bij Shell, vindt het leuk om met anderen mee te denken. Vrouwen hebben elkaar nodig, alleen zijn ze zich daar niet altijd van bewust, zegt Naber. „Veel mannen helpen elkaar in hun carrière. Vrouwen hebben de neiging om, zodra iemand zijn hoofd boven het maaiveld uitsteekt, die meteen af te hakken. Terwijl we juist een steuntje in de rug kunnen gebruiken om onze doelen te bereiken.”

Terwijl er soep gegeten wordt, gaan er briefjes rond aan tafel. Iedereen schrijft een vraag op een envelop, de anderen vullen deze met briefjes met oplossingen. „Wat is een redelijke prijs voor productfotografie”, is een vraag. Een ander is op zoek naar een leuke woning in Amstelveen Elsrijk. De vragen hoeven niet werkgerelateerd te zijn, zegt Krabbenbos. „Vorige maand vroeg een vrouw of iemand nog een leuke man voor haar kent. En een ander vond via een deelnemer een goede werkster.”

Het informele en gezellige is wat de meeste bezoekers van Bites & Business aanspreekt. En ze hebben écht geen hekel aan mannen en zijn geen verstokte feministes. „Maar bij mannen moet je vaak eerst door hun ego heen prikken”, zegt ontwerpster Dinie Besems. „Terwijl je hier meteen contact hebt met iedereen.”

► Lees een commentaar van **loopbaancoaches** over dit onderwerp: nrcnext.nl/loopbaan

► carrièremeetlat

Zelfde studie, andere loopbaan.
Twee jaargenoten langs de carrièremeetlat.

De inkoopadviseur

Esther Veenendaal (36)

Studie: geologie, Universiteit Utrecht (1990-1996)

Werk: adviseur duurzaam inkopen, SenterNovem, Utrecht

Huis: twee-onder-een-kap

Aantal e-mails per dag: 30

Bruto maandsalaris: 4.100 euro voor 36 uur in de week

Wat doet een adviseur duurzaam inkopen?

„Ik probeer ervoor te zorgen dat overheden zoals gemeentes en ministeries zo veel mogelijk duurzame, milieuvriendelijke producten en diensten kopen. Neem bijvoorbeeld Rijkswaterstaat. Voor het aanleggen van wegen koopt men daar asfalt in. Wij stimuleren Rijkswaterstaat om asfalt aan te schaffen waarin deels gerecyclede producten zijn verwerkt, zoals betongranulaat. Dat is vermalen puin afkomstig van gebouwen die gesloopt zijn. Voor asfalt dat gedeeltelijk uit sloopmateriaal bestaat zijn minder nieuwe grondstoffen nodig. Het is dus milieuvriendelijker.”

Is het moeilijk om de overheden mee te krijgen?

„De meeste partijen zijn enthousiast. Men ziet over het algemeen het belang in van duurzaamheid en het uitsparen van grondstoffen. Het gevoel van urgentie is zeker het afgelopen jaar gegroeid. We hebben Al Gore mee, zeg maar. Bovendien is er over-

heidsbeleid. Zo is wettelijk vastgelegd dat alle producten en diensten die het Rijk vanaf 2010 koopt duurzaam moeten zijn. Bij SenterNovem voeren wij dat beleid uit. We hopen dat het voornemen van het Rijk er uiteindelijk toe leidt dat fabrikanten steeds meer duurzame producten en goederen gaan maken. De overheid is immers een grote inkoper.”

Ligt je werk in het verlengde van je studie geologie?

„In zekere zin wel. Het is een brede studie waarin je ook leert over milieukundige aspecten, zoals bodemvervuiling of de scheikundige samenstelling van grondstoffen. Op die kennis bouw ik nu voort. Toch was ik tijdens de opleiding vooral geïnteresseerd in het ontstaan van bergen. We hadden een docent die enorm spannend kon vertellen hoe een bergketen zich vormde. De verhalen tijdens zijn colleges leken op films die teruggespoeld werden: van de berg zoals die nu is naar miljoenen jaren geleden.”

Foto Flip Franssen

De scheikundedocent

Mirjam Jansens (35)

Studie: geologie, Universiteit Utrecht (1990-1996), lerarenopleiding scheikunde, Universiteit Utrecht (2001-2002)

Werk: scheikundedocent, scholengemeenschap Brokdele, Breukelen

Huis: hoekhuis

Aantal e-mails per dag:

5

Bruto maandsalaris:

1.400 euro voor 20 uur per week

Een vrouw die scheikunde geeft: is dat bijzonder?

„Geen idee. Op onze scholengemeenschap heb ik in ieder geval maar één vrouwelijke scheikundecollega. De exacte vakken worden vooral door mannen gegeven. Dat is jammer, want ik heb het gevoel dat de meiden op school daardoor alleen maar sneller denken dat die vakken niks voor hen zijn. Ik heb nu bijvoorbeeld zo'n echt 'meisje meisje' in de derde klas die alleen bezig is met opmaken, kleding en jongens. Toen ik haar pas vroeg om een proef te doen, riep ze al bij voorbaat dat ze het toch niet

kon. Ik heb haar gezegd dat ze gewoon logisch moest nadenken en dat zij dat heel goed kon. Zoiets zou elke docent zeggen, maar het feit dat ik vrouw ben droeg naar mijn gevoel bij aan mijn overtuigingskracht. Uiteindelijk bleek ze de proef met gemak uit te kunnen voeren.”

Je hebt geologie gestudeerd. Waarom heb je je vak verlaten?

„De studie was leuk, maar het werk niet. Ik heb indertijd voor geologie gekozen zonder helder beeld van het soort werk dat ik daarmee zou kunnen doen. Ik keek niet verder dan de studie zelf. Die leek me interessant. Als kind hield ik al van natuur en bergen. Ik ben altijd een fanatieke bergsporter geweest, op mijn twaalfde hing ik al aan steile rotswanden.

„Halverwege de studie heb ik gekozen voor de specialisatie geochemie: de kennis van de chemische samenstelling van gesteentes. Ook die keuze was het gevolg van een gevoelsmatige interesse. Pas na mijn afstuderen realiseerde ik me dat ik eigenlijk alleen zou kunnen gaan werken als bodemonderzoeker. Dat leek me saai. In mijn vrije tijd gaf ik klimles aan pubers. Dat was wél mooi werk: kinderen over hun angst heen helpen. Ik heb toen besloten om dat enthousiasme te combineren met mijn achtergrond als geochemicus.”

TOBIAS REIJNGOUD

Foto Evelyne Jacq